

עב ג מיי"י פ"ו מהל' קרבן ספח הלכה יא וסי"ח מהל' אמת הטומאה הלכה ג : עב ג מיי"י פ"ו מהלכות מיוחדת הלכה ט :

נמא וטוהר לכתמה משום ספקא שמתוין לה דנימא גמי מילתא למפרע בעלמא היא השתא חפילו בודלי' טמאמו כמי אלא

שבת קל"ב ע"פ מיר נ"ז

מיר סג' ע"פ

ס' - סוספתה זכ"ס ס' ב'

הגרות הבר' (ה) תוס' ד"ה טמא וכו' כמו כן שמה סמוך לקטות כ"ל :

מיר ס' כ' הענין תוס' זכ"ס ס' ב'

הגרות הגר"א [א] רש"י ד"ה ומעורר טוהר מילתא דספקא קמי' אכל בחמת קמי' גמ' (אשתי' לו) מאן [ה'ל'ן] לקטות : לעבור :

[לשיל' ס' ע"פ [זכ"ס]]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלא לפני זריקה יביא שאר קרבנות לא זכויהו להנין האי שם כנחמה אח"כ כזה אינו טוהר בטומאה ידוע אכל אם טועט טמאה למפרע כזה ידוע טוהר

כדרך שפיר והיא מסוגיות החלוקות : הוא . וזוקא לפני זריקה אכל לפני שחיטה לא כמו שהביא' בקוגטרס בבתנאי' מתוספתא : **אלא** לפני זריקה נמי מרלה . ע"כ לפני זריקה שום דם ולא כהנא חפילו אחד מן הדמים ונטמא תנן בספרא ג' מינים (מיר דף מ"ז) . כיצד שאר קרבנות ויטהר חפילו בטומאה ידועה אינו סותר נזירותו וריתיו לטומאת התהום דכולה שמעתין היינו שאינו סותר נזירותו כדפי' לעיל אי' כגזיר כי ימות מת עליו כו' וקשה לר"י דכפר' בתרא דמיר (דף סג') תנן אס עלה גילת נודע לו חפילו טומאת התהום סותר ומוקי ליה ר' יוחנן בגמ' כר"א דאמר תגלחט מעבכת וא"כ טועט לו לפני זריקה נמי כיון דמעבכת אמאי אינו סותר ותיזין ר"י דהכא כיון שנשחט יש לו להשלים ומרלה ז"ץ על טומאת התהום אולי' סותר כפילו לאחרי זריקה טמאה ולא דמי לקודם גילת ואע"ג דגילת הוא אחר זריקה כותבן ג' מינים (שם דף מ"ו) גילת על זבח ומנאל פסול בגלחטו פסולה ואי גילת הוא לפני זריקה יביא זבח אחר לרבנן אית להו דתגלחט לא מעבכת ולכן מרלה הכא לפני זריקה :

אינו דין שהותרה לו טומאת התהום אמרי ומי דיינינן ק"ץ מהלכה והתניא *אמר לו רבי אליעזר עקיבא עצם כשעורה הלכה רביעית דם ק"ץ ואין דנין ק"ץ מהלכה אלא אמר רבא יליף מעעדו מועדו מפסח וטומאת התהום גופא היכא כתיבא *אמר ר"א אמר קרא °וביבמדת ימות מת עליו במחורות עליו אישכתן נזיר עושה פסח מנול' א"ד יוחנן אמר קרא °ברוך רחוקה לכם במחורות לכם רשב"ל אמר כדרך מה דרך בגלוי אף טומאה נמי בגלוי מיתבי' *אי' זהו טומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם הכיר בה אחד בסוף העולם אין זה טומאת התהום לר"א דאמר במחורות עליו עד דידע הוא לר' יוחנן דאמר לכם במחורות לכם עד דידעי בה תרין לרשב"ל דאמר כדרך עד דידעי כולי עלמא אלא טומאת התהום הלכתא גמירי לה וקרא אסמכתא בעלמא אמר בר בר רב אשי לא שנו אלא שנודע לו לאור זריקה דכי אודריק דם שפיר איודריק אבל נודע לו לפני זריקה לא מרצה מיתבי *המוצא מת מושבב לרחבו של דרך לתרומה טמא לנוזר ועושה פסח מהור וכל טמא ומהור להבא הוא אלא אי איתמר הכי איתמר אמר בר רב אשי לא תימא נודע לו לאור זריקה הוא דמרצה אבל נודע לו לפני זריקה לא מרצה אלא יאפילו נודע לו לפני זריקה מרצה : גופא *המוצא מת מושבב לרחבו של דרך לתרומה טמא לנוזר ועושה פסח מהור בר"א שאין לו מקום לעבוד אבל יש מקום לעבוד אף לתרומה מהור בר"א שמצאו שלם אבל משובב ומפורק מהור שמא בין הפרקים עבר ובקבר אפילו משובב ומפורק טמא מפני שהקבר מצרפו בר"א כמולך ברגליו אבל טעון או רכוב שלא יגע ולא יאהל אבל טעון או רכוב אי אפשר שלא יגע ולא יאהל בר"א בטומאת התהום אבל בטומאה ידועה טמא ואי זה היא טומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם אבל הכיר בה אחד בסוף העולם אין זה טומאת התהום 'מצאו טמון בתבן בעפר ובצורות הרי זה טומאת התהום במים באפילה בניקוי הסלעים אין זה טומאת התהום ולא אמרו *טומאת התהום אלא למת בלבד : בתנאי' 'תמצא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערבה נטמא מעושו והנותר שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן מעצי עצמן הציקינן שורפין אותו לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערבה : **גמ'** מ"ט א"ד יוסי בר חנינא כדי לביישן : נטמא מעושו וכו' . ורמב"ה *יוכן מי שיצא מירושלים וזכר שיש בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חזר

גמירי הלכתא אלא בטומאה סהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה טומאת התהום אלא במת בלבד : **מתני'** נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני סהיה . כל המקדש כולו קרי חזור גמירי הלכתא אלא בטומאה סהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה טומאת התהום אלא במת בלבד : **מתני'** נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני סהיה . כל המקדש כולו קרי חזור גמירי הלכתא אלא בטומאה סהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה טומאת התהום אלא במת בלבד : **מתני'** נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני סהיה . כל המקדש כולו קרי חזור גמירי הלכתא אלא בטומאה סהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה טומאת התהום אלא במת בלבד : **מתני'** נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני סהיה . כל המקדש כולו קרי חזור

המוצא מת מושבב כו' . דכפ' בתרא דמיר (דף סה') דייק על הסי' משנה דהתם המנאל פרט למנוי מת פרט להרוב מושבב במחורות לכפ ריש לקיש אמר או בדרך ודוקא מה דרך בגלוי אף כל טומאה גלויה ואחייבין עלייהו אינו הוא טומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם הכיר בה אחד בסוף העולם אם ו טומאת התהום שאין לר' אלעזר דאמר וכי ימות מת עליו במחורות ידועה טמא ויחייב עליה וכל מה שאינה סודות עליו אע"פ שאתריס יורעין אותו הוא היא וטמאת התהום הרבי יוחנן דספיק לה מלכת תרי' הא ירע בה אדר טמאת התהום קרינא ביה לרש"י לקיש דספיק לה מדרך כל שאינו גלוי לכל אדם כדרך הרי הוא טומאת התהום היא מחני' דקמי' אפילו ירע בה אדר בסוף העולם אין זו טומאת התהום קאין לכול נזירי כלם ואקמ' אלא בטומאת התהום הלכתא גמירא לה וקרא אסמכתא בעלמא אמר בר בר רב אשי אפילו אם נודע לו שנשחט לפני זריקה הוצין מרצה דמוצא מת מושבב לתרומה של דרך לתרומה טמא לנוזר ועושה פסח פטור זריקה יביא זבח אחר לרבנן אית להו דתגלחט לא מעבכת ולכן מרלה הכא לפני זריקה :

נמא רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי' כו' . גראה הטעם משום דלב בית דין מתנה עליהם לפי שהוקיעוהו לשורפו לפני הבירה כדי לביישן לא הטריוחיהו להביא עליהם משום שכול להנות משל הקדש וכן בליקין התו (ה) כמו כן ולא לכל דמתוך ליקטותן היו נמטעין מלשורפו ואחי' ליד עבירה וזוקא בליקין או באכסנאי כדאמרי' בגמרא ואפילו למאל' דלית ליה כפ"ק דשבוטות אבל בקדושת הגוף אכל בקדושת דמים כולי עלמא מודו :